

N.F.S. Grundtvig *Tale ved åbningen af Marielyst Højskole 6. maj 1868*
Tale ved åbningen af Marielyst Højskole 6. maj 1868
[Tale ved åbningen af Marielyst Højskole 6. maj 1868]
Tale ved åbningen af Marielyst Højskole 6. maj 1868

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.11, november 2017

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktcommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1868 (SJ: 1422)

Teksten er etableret af Henrik Yde

Punktcommentarer og tekstredigering er skrevet af Henrik Yde, redigeret af Klaus Nielsen, Steen Tullberg og Kirsten Vad

Indledning er skrevet af Henrik Yde, redigeret af Klaus Nielsen og Steen Tullberg og Kirsten Vad

Tilsyn ved punktcommentarer og indledning dr.theol. K.E. Bugge

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2023

[A:77]

Venner og Medarbejdere, som de alle er, der tager levende Del i, hvad her foregaaer, lad os lykønske Værket med den Stilhed, hvori det som en offentlig Hemmelighed Aar for Aar skrider frem paa det Jævne som paa det *Danske* i alle Maader; thi det var jo, hvad vi ønskede og spaaede Fruerburet paa Marielyst, da vi først sang, hvad vi nu alt den tredie Sommer gjentager: “*Loke* lister omkring, han hører vel Sangen, men seer ingen Ting”. Nej han seer ingen Ting; thi her er slet intet Nyt at see. Karlene, som gik foran med Majløv i Hattene, de er forsvundne, og Pigerne, som nynne paa Guldsmykkesangen, mens de passe deres Dont, bruge deres Naal og lytte til løjerlige Sagn fra gamle Dage, de røber ingenlunde, men skjuler, hvad der er igjære her i dejligst Vang og Vænge, lukt med Bølgen blaa, og som først kommer for en Dag, naar de unge Karle bære Blus, fulgte af Pigeskaren til Høstgildet, hvor der skal dandses til den lyse Morgen, og vi kan frit tale højt derom, thi vel hører *Loke* det altsammen, men han troer ikke et Ord deraf; han er selv en Lurendrejer, som altid slaaer paa Vognen, naar han mener Hestene, og det samme troer han om os og bryder forgjæves sit Hoved med,

hvad vi dog egenlig kan mene med de Majløv og den Guldsmykke-Sang, vi vil forvilde ham med.

De skal derfor slet ikke være bange, men kun gjøre dem saa glade og lystige med hverandre de lange Sommerdage, som de unge Piger hos os har længe havt Ord for ypperlig at forstaae; thi det er den hele Hemmelighed, som offentlich forberedes, at alle de sure Muler, som man saa længe har samlet paa og slaet fast, de skal afløses af uskyldig Glæde, og det er, hvad Loke aldrig vil tro, om han end seer det for sine Øjne, thi det er ham nok, at han véd, den gamle Hospitals Præst har ogsaa her en Finger i Spillet, saa følger det, mener han, af sig selv, at det er kun Sorg og Bedrøvelse, det Hele gaaer ud paa, og i den Tro lader vi ham gjerne blive.